

нѣ радостно и весело военнoлюбимата си пѣсень: „брѣ Кърджиларѣ, брѣ Йолджулерѣ и пр.“. Виковетѣ отъ радостъ ся чуваха на всждѣ изъ тѣлпата. Въ истото врѣме когато заслѣпената станъ нѣше и ся веселене; тогава единъ отъ членоветѣ на депутацията, на име дѣдо Гроздю плачеше и охкаше отъ лютитѣ звѣрства на единъ близоселски султанъ, който го увиваше и мъчеше за да му даде 50 л. т. ако ли не, то ще бжде убитъ. А клѣтий старецъ, дѣдо Гроздю искрено му ся кълнеше и печеше за своето незавидно положение, че е слуга и робъ на единъ турчинъ, че нѣма ни корица хлѣбецъ за да прѣхрани своитѣ и себѣ си; а камо ли да има 50 л. т.! Тогава суланътъ на име Арнаудовлу, като ся убѣди, че напусто ще бждѣтъ упражняемитѣ му свирѣности, то насилственно го принуждаваше чтото да отиде въ харемътъ му и се прѣкрѣсти на Мохамеданецъ.

О, Мила ми родина Бѣлгаріо! била си нещастница да бждемъ очевидца на 90 години бѣловласи старци да ся отричатъ насилственно отъ вѣрата си и да ся прѣкрѣщаватъ на Мохамеданци! Била си грѣшница да търпишъ тѣзи черни окови и насилия на 104 годишни старци и то въ храмътъ!

Пашата пристигна. Депутацията още отъ първъ поглѣдъ го позна че той е тѣхний бивший съотечественникъ, синъ на Салимъ-ефенди, който въ него врѣме билъ мюдюрень въ селото имъ.

Напусканieto на селото си, направено отъ Шефкетъ-паша станало не отдавна и ето по каква причина:

Еднѣжъ, той ся усмѣлилъ и грабналъ насилственно отъ селското хоро нѣколко отъ най хубавитѣ селски дѣвойчета и ги занесълъ въ харемътъ си, който ся намиралъ всрѣдъ селото. Това грозно насилствие опечелило цѣлото село. Въ сѣщій день прѣзъ нощта